

Позавчора виповнилося 45 років нашому активному громадському кореспонденту і члену літературно-мистецького об'єднання «Веселка», журналісту за покликанням і талановитому поету Володимирі Івановичу ГУМЕНЮКУ. З цієї нагоди щиро вітаємо Володимира, зичимо йому всіляких гараздів і пропонуємо читачам новий його поетичний твір.

УКРАЇНІ

Не безталанні й начебто
везучі,

Ще дух козацький не зовсім згорів:
Стартуєм в космос із платформ плавучих
І... жебраєм в сусідському дворі.

Ще родить поле й ліс зітхає млосно,
І куц калини в лузі не зачах.

Є в нас і атом, Інтернет, і космос,
Найбільше ж — це байдужості в очах.

Ще часом чути сміх лункий дитини.

Та сміху менше, більше все ж — плачу.

Одумайсь, схаменися, Україно,
Проснися, щоби світ тебе почув!

А декому ні холодно, ні парко,
Що вам хлібину ні за що купить.

...Старенька жінка хмиз збирає в парку,

Аби хоч трохи кісточки зігрить...

Невже оце твій образ, земле мила?

Твій символ, доля і твоє життя?

О українці, що ж ми наробили:

Яке ж у нас із вами майбуття?

То що? Вдягати постולי й онучі,
В соху впрягатись, як було колись?

...Тарас похмуро дивиться із кручі:

До чого ж ви, внучата, дожились?

Але довкруг і на душі — руїна,

Здається, зникнем із землі лица.

...Ти довго йшла в Європу, Україно,

Й таки прийшла... до свічки й каганця.

Володимир ГУМЕНЮК.
снт. Гоца.